

ПРОМОЦИЈА ПРВОГ ТОМА МОНОГРАФИЈЕ „КАЗНЕНО - ПОПРАВНИ ЗАВОДИ У СРБИЈИ -
ПРИМЕР ПОЖАРЕВАЧКОГ КАЗНЕНОГ ЗАВОДА 1853-1918“

Истраживачки подухват Историјског архива Пожаревац

Под покровitelством Града Пожареваца, Историјски архив Пожаревац и Криминалистичко – полицијска академија у Београду, организовали су протекле среде промоцију монографије, посвећену 150-годишњици од увођења система организованог издржавања казне у Кнежевини и Краљевини Србији. Монографија „Казнено – поправни заводи у Србији – Пример Пожаревачког казненог завода 1853-1918“ прва је од три монографије истоименог опсежног пројекта. Тим, који је радио на његовој реализацији састављен је од чланова Криминалистичко – полицијске академије у Београду, проф. др Радована Радовановића, проф. др Радомира Зека-вице, доцента др Иване Крстић Мистрицеловић, мр Невенке Кнежевић Лукић, као и чланова из Историјског архива Пожаревац, виших архивиста Јасмине Живковић, мср. и др Драгане Милорадовић.

Осмислени монографије, пројекат обухвата и изложбу, која је јавности представљена 23. марта ове године, затим виртуелну изложбу и архивска документа у сету разгледница. У плану је да се реализација другог дела овог пројекта настави у проширеном саставу, са колегама из Архива Југославије. Намера и крајњи циљ је да се формира стална поставка доступна за интересованим посетиоцима како из земље, тако и из иностранства, у наменском простору у склопу Казнено поправног завода „Забела“ у Пожаревцу.

Промоцију првог тома монографије својим присуством увеличали су: саветник Потпредседника Владе и Министра унутрашњих послова генерал-потпуковник Александар Живковић, заменик директора Управе за извршење кривичних санкција Министарства правде Републике Србије Владимир Видић, градоначелник Пожаревац Бане Спасовић, председник Скупштине града Бојан Илић, заменик председника Скупштине Милић Јовановић, командант Центра за обуку копнене војске Пожаревац пуковник Драган Месаровић, затим професор Криминалистичко – полицијске академије у Београду проф. др Саша Милојевић, проф. др Ђарко Симовић са Криминалистичко – полицијске академије – промотор монографије, председник Вишег суда у Пожаревцу Драган Вучићевић, председник пожаревачког Основног суда Добрица Живковић, управник Окружног затвора Београд Звонко Груловић, управник Окружног затвора Крушевача Радољуб Минић, управница Окружног затвора Прокупље Јасмина Мировић, управник Окружног затвора Сmederevo Горан Павловић, управник Казнено-поправног завода Срем-

ска Митровица Александар Алимпић, управник Казнено-поправног завода Пожаревац мр Дејан Новаковић, чланови Градског већа града Пожаревац, одборници, директори јавних предузећа, установа...

Председник Скупштине града Бојан Илић, обраћајући се присутним, истакао је да је поносан на Историјски архив Пожаревац као установу, која не само да од заборава чува документа од историјске важности, већ и објављује публикације оваквог типа. Конкретно у овом случају, како је рекао, дата нам је могућност да се упознамо са историјом пожаревачког Казнено-поправног завода, као и са начином третирања осуђеника, осуђеница и малолетних лица.

ПОЖАРЕВАЦ – ДРУГА ПРЕСТОНИЦА СРБИЈЕ

Своју оцену пројекта „Казнено-поправни заводи у Србији – Пример Пожаревачког казненог завода 1853-1918“ дао је професор Криминалистичко – полицијске академије проф. др Саша Милојевић, који овај подухват сматра врло значајним, амбициозним и обимним, а који осветљава значајан део историје Србије, јер саглавда казнену политику са социолошког, историјског, правног и безбедносног аспекта.

-Значај ове монографије најпре се огледа у њеној оригиналности. Темељ за ово истраживање представља архивска грађа, коју је КПЗ „Забела“ дао на чување Историјском архиву Пожаревац. Реч је о архивској грађи која до сада није објективно превазилазила границе Града Пожареваца и постаје доказ да изузетног значаја за систем казнене политике и свеукупни правни систем Републике Србије. Стогодесет година трајања једног казнено-поправног завода јесте драгоцен податак за идентитет и особености Града Пожареваца и његове околине. Отуда се пожаревачки Историјски архив, у сарадњи са Криминалистичко –

полицијском академијом у Београду, подухватио активности на истраживању и проучавању историјата настанка и функционисања ове значајне институције у оквиру казнено-васпитне политике Кнежевине и Краљевине Србије до 1918. године. Основну структуру ове монографије чини шест тематских целина – Уобличавање српске државе до 1918. године, Казнени систем у Кнежевини и Краљевини Србији, Квалитет и услови живота у Пожаревачком казненом заводу до 1918. године, Осуђенице Пожаревачког казненог завода, Поступање са осуђеницима у Пожаревачком казненом заводу-слу-

чај политичких криваца и Идентификација и регистрација осуђеника у Пожаревачком казненом заводу по Бертијоновом систему. Наведене теме су формиране према расположивој архивској грађи и на посебан начин осветљавају установу казненог дома, ред, дисциплину, рад, правила понашања, исхрану, медицинску негу и лечење осуђеника, чување малолетних осуђених лица. Осветљава се и изградња и функционисање женског казненог завода у Пожаревцу, као и архитектонско-технички услови, опремљеност, вентилација, осветљење, санитарни и хигијенски услови у самом заводу у наведеном периоду. Посебно смо покушали да осветлим жени са друштвених маргина или жртве породичног насиља наводећи њихову етичку и политичку припадност, болести, одећу, њихову децу у затвору, помиловања са једне, а са друге стране и политички тренутак, који је стварао бројне политичке кривице, који су издржавали казну у пожаревачком затвору под сталном пристримом затворске управе, у најтежим, нехигијенским и несношливим условима, а били су претходно писци, министри, председници влада, професори, истакла је др Јасмина Николић.

Историјски архив Пожаревац једини је у Србији који је преузео архивску грађу Казнено поправног завода. Овај том део је културне и историјске баштине и пружа дубок увид у стање у држави у периоду од стасавања Кнежевине и Краљевине Србије. Век и по постојања Казнено-поправног завода у Пожаревцу несумњиво је заједнички јубилеј свих казнено-поправних завода у Србији.

О професионалном раду и идеји, која је ауторе водила приликом реализације пројекта, говорила је иницијаторка и идејна ауторка пројекта, главна и одговорна уредница, директорка пожаревачког Историјског архива др Јасмина Николић

-Обележавање 150 година трајања, рада и деловања Казнено-поправног завода „Забела“ у Пожаревцу представља значајан друштвено културни чин, који објективно превазилази границе Града Пожареваца и постаје доказ да изузетног значаја за систем казнене политике и свеукупни правни систем Републике Србије. Стогодесет година трајања једног казнено-поправног завода јесте драгоцен податак за идентитет и особености Града Пожареваца и његове околине. Отуда се пожаревачки Историјски архив, у сарадњи са Криминалистичко –

Др Јасмина Николић

Ауторски тим Монографије

Србије и Историјском архиву Пожаревац систематизује, истражи и организује у тематске целине, да временску димензију, представи проблеме државе и друштва и презентује насталу документовану причу о настанку пожаревачког Казненог завода, причу о судбинах осуђеника и осуђеница, условима живота и одслужења у

Казненом заводу...

О књизи је говорио професор са Катедре за уставно право Криминалистичко – полицијске академије, проф. др Ђарко Симовић, који је израду монографије назвао пионирским подухватом, јер овај ауторски тим претходно није имао пример, који би могао следити. Они су заправо „направили мустру“ коју ће можда следити неке друге установе, уколико се буду усудиле да израде једно дело овакве природе.

-Ова публикација настала је у једној врло складној сарадњи, што је у данашње време jako ретко, а што је за сваку похвалу. Када је о самој монографској публикацији реч, сматрам да се она састоји из три тематске целине. Реч је о једној занимљивој причи, која није уско стручна, јер се ту може наћи прегрт затимљивих, интересантних података. Ова публикација има много шири значај него што то на први поглед може деловати, рекао је проф. др Ђарко Симовић.

У име аутора присутнима се

обратила виши архивист Јасмина Живковић, мср, која је објаснила да је монографска публикација о првом развојном периоду Казненог завода у Пожаревцу и резултат истраживања, али и полемисања о неким значајним датумима, годинама, темама. На крају је изнедрен један истраживачки подухват.

-Изазов је био велики. По први пут обраћајемо овакву тему, а још већи изазов је и та чињеница да без обзира што ми имамо сачувану архивску грађу КПЗ у једној солидној количини, за нашу тему, архивска грађа у Србији сачувана из 19. века је скромна. Из тог разлога смо се још више потрудили да направимо причу, која је заиста од великог значаја. Пожаревачки Завод се није много разликовао од осталих у Србији. На пример, осуђеницима је због лоше вентилације било ускраћено основно право, односно могућност приступа свежем ваздуху. Ту је већ отворено питање квалитета живота затворских зданина, као предмет нашег посебног интересовања. Говорили смо и о женама осуђеницама, малолетницима, осуђеничкој статистици и преовлађујућој врсти кривица код ових популација. Бавили смо се и антропометријским методама, као и поступањем са осуђеницима у ширем смислу, напоменујући да Јасмина Живковић, уз подсећање да су у пожаревачком Заводу између осталог боравили и Стојан Протић, Никола Пашић, Васа Пелагић, Бранислав Нушић, Светозар Марковић, актери Тимочке буне...

Споменимо и то да су на промоцији првог тома монографије, у музичком делу програма наступили професори Музичке школе „Стеван Мокрањац“ из Пожаревца.

М. П.

Домаћини и гости на промоцији публикације